

سروستان :

سروستان نامی آشنا، سرزمینی دیرپای و یکی از کهن‌ترین بخش‌های استان فارس است که در 80 کیلومتری جنوب شرقی شیراز قرار گرفته است. بر اساس شواهد موجود پیدایش و تکوین حیات اجتماعی در سروستان به گذشته باستانی به ویژه عصر ساسانی باز می‌گردد. وجود ده‌ها اثر معتبر تاریخی و ظهور و درخشش مشاهیر علم و ادب در خطه‌ی سروستان، تجلی دیرینگی و عمق ریشه‌های فرهنگی و مدنی این منطقه در تاریخ ایران زمین می‌باشد. منطقه‌ی سروستان با حدود 55/000 نفر جمعیت از معدود شهرهای کشور است که از موقعیت ارتباطی ویژه‌ای برخوردار است. قرار گرفتن سروستان در مسیر محورهای ارتباطی شرق - غرب و شمال - جنوب (در حال احداث) و دسترسی به استان‌ها و شهرهای بزرگ جنوبی و شرقی و جزایر و بنادر خلیج فارس، این منطقه را به حساس‌ترین گذرگاه جنوب کشور مبدل ساخته است. از لحاظ اقتصادی منطقه سروستان قطب بزرگ کشت محصولات باغی و زراعی همچون پسته و زیتون و ... می‌باشد و در کنار آن با توسعه و گسترش مراکز صنعتی، بهره‌برداری از منابع نفتی در آینده نزدیک، این منطقه به یکی از کانونهای عمده صنعت و انرژی کشور تبدیل می‌شود. همچنین عبور دو خط اصلی شبکه انتقال گاز سراسری و شبکه فیبر نوری بر اهمیت این منطقه افزوده است. منطقه سروستان با وجود چشم‌اندازهای متنوع طبیعی و آثار تاریخی معتبر جهانی همچون کاخ ساسان، مقبره شیخ یوسف و پیر رباط و ... یکی از پایگاههای عمده جلب توریست داخلی و خارجی به شمار می‌رود.

مقبره شیخ یوسف سروستانی:

در شهرستان سروستان کنار میدان اصلی شهر واقع شده است و مربوط به قرن هشتم می‌باشد. این اثر

در 1317/8/21 جزء آثار ملی به ثبت رسید. [شماره ثبت: 318]

این بنا به طرز زیبایی در وسط شهر سروستان قرار دارد. از لحاظ معماری به دوره ایلخانی بر می‌گردد و تزئینات بنا متأثر از تزئینات رایج آن دوران می‌باشد. در اقلیم پارس آمده است که این بقعه که محل زندگی و تدریس شیخ یوسف بن یعقوب بوده شامل دو چهار طاقی و چندین ستون سنگی و رومی‌هایی از سنگ تراش است. معماری این بنا مانند معماری بناهای ساسانی است و شیوه سنگ تراشی آن همانند خداینانه مسجد جامع عتیق شیراز است.

در درجه اول اهمیت عنصر تزئین بنا حجاری است که تزئینات عمده حجاری شامل کتیبه‌ها به خط کوفی، ثلث، نسخ و نقوش اسلیمی یعنی پیچ در پیچ می‌باشد. علاوه بر این عناصر تزئینی هنر کاشیکاری در این بنا به کار رفته که متأسفانه امروز آثاری از این هنر در بنا موجود نیست. بنا به مدارک جزیی که به دست آمده چنین استنباط می‌شود که در طرفین گوشواره‌ها یعنی بخش‌های کچکی شکل از کاشی‌های زرین فام یا نقوش گیاهی و کاشی‌های با لعاب فیروزه‌ای به شکل صلیب استفاده گردیده است.